

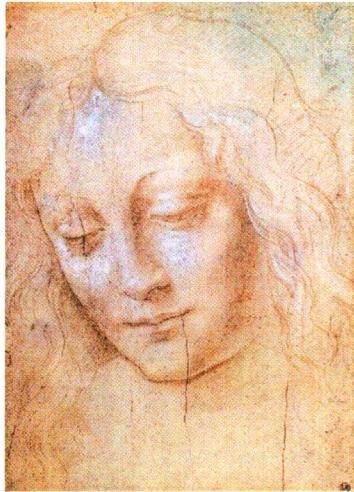
لئوناردو داوینچی

نقاش، مخترع، نظریهپرداز، ریاضیدان، فیلسوف، مهندس

ژان کلوود فرر

فهرست مطالب

سریک زن
طراحی . بایون، موزه‌ی بونات

مقابل
طرح اولیه برای باکره‌ی مقدس
با یک گربه
لندن، موزه‌ی انگلستان

- ۹ مقدمه : شام آخر در کلیسای سانتا ماریا دله گراتسیه
- ۲۹ ۱. دوران کودکی در قلب طبیعت
- ۴۹ ۲. واقعه‌ی سالتارلی
- ۷۵ ۳. از ابزار جنگی تا کالبد شکافی
- ۱۰۳ ۴. شرق خیالی
- ۱۲۷ ۵. شکست نبرد آنگیاری
- ۱۴۹ ۶. "ادامه خواهم داد"
- ۱۷۱ ۷. قاچاق مونالیزا
- ۱۸۵ نتیجه: "من، لئوناردو"
- ۱۹۶ منتخبی از یادداشت‌های لئوناردو داوینچی در باره‌ی نقاشی
- ۲۰۶ سال‌شمار و تاریخچه‌ی زندگی لئوناردو داوینچی
- ۲۱۰ واژه‌نامه

۱۳

آمیزش همیشگی بودن با جوهرهای والای آن، به خصوص هنگامی که موضوع کار این چنین آکنده از طنین‌های اسرارآمیزی باشد.

اسقف‌های کلیسا و حتی خود لودویکو مورا دوک میلان که حامی او بود، اغلب با ملتزمین به کلیسای سانتا ماریا دله گراتسیه می‌آمدند و به تماشا و تحسین نقاش می‌پرداختند که غرق در کار بود.

روزی رئیس صومعه وینسنتزو بنسلو^۱ به دوک شکایت کرد که چهره‌های یهودا و مسیح، دو شخصیت اصلی صحنه هنوز حتی طراحی نشده‌اند. لودویکو بسیار متأثر شد. اما لئوناردو با اعتماد به نفس به او جواب داد: "کشیش‌ها از نقاشی چه می‌دانند؟ چگونه می‌توانند خلاقيت هنری را ارزیابی کنند؟ من روزی دو ساعت روی این موضوع کار می‌کنم." دوک پرسید: "چطور چنین چیزی ممکن است وقتی شما حتی به صومعه نمی‌آید؟" و لئوناردو پاسخ داد: "در یکی دو سال گذشته هر روز صبح و شب به محله بورگتو^۲ جایی که اوباش میلان اقامت دارند می‌روم و در جست و جوی چهره‌ای هستم که بتوانند خیانتگری یهودا را بیان کند؛ و هنوز او را نیافتمام." و ادامه داد: "البته می‌توانستم از چهره‌ی اسقفی که از من به جنابعالی شکایت کرده استفاده کنم؛ اجزای چهره‌ی او برای این منظور مناسب است. اما تاکنون از این که او را موضوع خنده‌ی ساکنین صومعه کنم، خودداری کرده‌ام!" طعنه‌ی لئوناردو دوک را به خنده واداشت، شاید او هم با لئوناردو هم عقیده بود. اسقف سرزنش شده، از آن پس لئوناردو را به حال خود رها کرد و تصمیم گرفت فقط به باعچه‌ی سبزی‌هایش رسیدگی کند.

وازاری در مورد گندی کار لئوناردو بر روی شام آخر می‌گوید: "او [لئوناردو] درباره‌ی هنرها صحبت کرده‌بود گفت که چگونه آنها بی که از افکار متعالی برخوردارند، زمانی که به نظر می‌رسد کمترین کار را می‌کنند، درواقع بیشترین کارآبی را دارند. زیرا آنها در ذهن خود در جستجوی چیزهای کاملاً نویی هستند، و هنگامی که به فرم دلخواه خود می‌رسند، با دست‌های شان به آن تجسمی هنری می‌بخشنند." برای درک کامل راز و رمز این اثر باید به منبع مستند آن در انجلیل متى مراجعه کنیم (آیه‌های ۲۰-۳۰: ۲۶):

"آنگاه که زمانش فرا رسید، کنار آن دوازده نفر نشست. و هنگامی که مشغول غذا خوردن بودند گفت بی‌شک یکی از شما به من خیانت

مرمت شام آخر

در سال ۱۹۸۲ ژوزفینا برامبیلا بازسازی شام آخر را به عهده گرفت. این نقاشی دیواری بیست سال پیش از خلق شدن اش در سال ۱۴۹۸، پوسته پوسته شده و در جنگ جهانی دوم نیز متحمل صدماتی شد. این اثر همواره در حال مرمت است.

- 1.Ludovico Moro
- 2.Vincenzo Bandello
- 3.Borghetto

۱۲

خواهد کرد. و همه در غم و اندوه فرو رفتند، و هر یک از ایشان رو
به عیسی مسیح گفتند، آیا آن کس، منم؟
و او پاسخ داد آن که دستتش را با من در ظرف می برد به من خیانت
خواهد کرد.

وای بر کسی که به فرزند خدا خیانت کند! کاش چنین فردی هرگز
پا به جهان نمی گذاشت. سپس یهودای خیانتگر پرسید حضرت
مسیح، او منم؟ بگویید به من". و هنگامی که حواریون سرگرم غذا
شدند، مسیح نانی برداشت، و آن را متبرک کرد و تکه تکه اش کرد،
و به حواریون داد و گفت: بخورید، این جسم من است.
و جام شرابی را برداشت، و متبرک کرد، و به آنان داده، گفت:
همه اش را بنوشید، این خون من است که برای آمرزش گناهان افراد
بسیاری در میثاقی نوریخته خواهد شد.

اما به شما می گویم دیگر عصاره‌ی میوه‌ی درخت مورا نخواهم
نوشید تا روزی که دوباره آن را با شما در اقلیم پدرم بنوشم."

حال به قرن شانزدهم بازگردیدم. هنگامی که لئوناردو شام آخر
را نقاشی کرد، موضوعی بود که بسیار مورد علاقه‌ی کلیسا بود